

dagen. Dette har givet Anledning til, at man har taget under Overveielse, om man dog ikke i enkelte Tilfælde gif noget videre med Hensyn til at indrømme fri Befordring paa Statsbanerne, end der kunde være Grund til, samt har underkastet det Spørgsmaal Overveielse, om det kan siges at være rigtigt, saaledes som der i alt Fald nu — uden det ærede Medlems Tilladelse — er sondret in mellem Postvæsenet, Jernbanevæsenet og andre Institutioner, at indrømme fri Befordring paa Statsbanerne til Forskjellige. Generalkattedirektøren reiser f. Ex. frit paa Statsbanerne. Hvorfor? Det vil tillige ses, at man indrømmer store Begunstigelser til Postvæsenets Personale, naar det reiser paa Jernbanen. Hvorfor sker dette? Maa man ikke derved erindre, at da vi for et Par Aar siden vedtog den nye Lov angaaende Postvæsenet, blev det med stor Anstrengelse gjennemført, at Alt, hvad der i Virkeligheden kunde beregnes Postvæsenet til Indtægt, ogsaa kom til Indtægt for det. Jeg vil blot minde om Embedsbrevbesørgelsen. Naar Forholdet nu er ordnet saaledes, at det for Postvæsenets Vedkommende bliver strengt paaset, at, hvad der paa nogen Maade kan føres til Indtægt for dette Institut, ogsaa virkelig kommer til Indtægt i dets Regnskab, saa tror jeg, at den Slutning er fuld berettiget, at, hvad der paa den anden Side hør paahvile Postvæsenet og komme til Indtægt for Jernbanevæsenet, maa beregnes henholdsvis paa den ansøgte Maade. Det er dette, som udtrykkes i Statsrevisionens Betænkning. — Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning angaaende 4,000 Rb., som anvendtes til Navigationskolerne, og spurgte den høitærede Minister om, hvilke Principer man fulgte ved Fordelingen af dette Beløb. Jeg finder det overmaade forklarligt, at den høie Minister ikke har et saa rent detailleret Spørgsmaal saaledes i sin Grindring, at det i Diebliffet var ham muligt at give et Svar derpaa; men denne Bemærkning giver mig Anledning til at oplyse, at de Tal, som findes i Statsrevisionens Betænkning angaaende Fordelingen af disse 4,000 Rb., muligvis ikke ere rigtige. De stemme nemlig ikke med den Opgivelse, som Statsrevisionen ved at gjennemgaa det følgende Aars Regnskab har faaet i saa Henseende; men Tallene staa her, saaledes som de indeholdes i det af Ministeriet til Statsrevisionen afgivne Regnskab for 1871—72. Der er rettet et Spørgsmaal til Ministeriet om Sammenhængen dermed, men herpaa er der imidlertid endnu ikke indløbet nogen Besvarelse. Jeg vil gjøre opmærksom herpaa, da der sandsynligvis er indløbet en Feil, som i Dvrigt med Lethed kan rettes, og den hele Sag har jo heller ikke nogen gjennemgribende Betydning.

Jeg maa udbede mig Tilladelse til endnu en Gang at komme tilbage til at omtale Ophalingsbeddingen. Det vil maaste være i ærede Medlemmers Grindring, som have fulgt denne Sag, der nu gjentagne Gange har været omtalt i Stats-

revisionens Betænkning, at Hensigten med den nye Bedding var den, at man paa den skulde kunne ophale Skibe af den Størrelse og Vægt, som Marinen nu er forsynet med, og navnlig tænkte man paa at kunne ophale Skibe derpaa af Størrelse som vore Fregatter, der veie omtrent $3\frac{3}{4}$ Millioner Pund. Saaledes er Forslaget fremsat for Rigsdagen, og det var Trangen til at have en saadan Bedding, som man motiverede dette Forslag med. Rigsdagens Bevilling er altsaa gaaet ud fra den Forudsætning, at Beddingen skulde have en Konstruktion, som fyldestgjorde disse Fordringer, og derefter er Bevillingen bleven givet. Nu har jo Statsrevisionen haft en hel Mangfoldighed af Akter at gjennemgaa dette Spørgsmaal vedrørende, og blandt Andet ogsaa den Kontrakt, som blev affluttet med Kontrahenterne om Opførelsen af denne Bedding. Derom bemærkede nu det ærede 12te kongevalgte Medlem (Luzen), at Udtrykkene i Kontrakten ikke vare heldig affattede paa adskillige Punkter. Dette er muligt; det tør jeg ikke sige Noget om, thi Statsrevisionen har naturligvis ikke haft noget andet Middel til at naae den Tanke, som man fra Marinebestyrelsens Side har haft for Die ved at slutte Kontrakten, end de Ord, som findes i denne, og disse lade ingen Tvivl tilbage om, at Kontrakten forpligter Entreprenorerne til at bygge en Bedding i Overensstemmelse med de Tegninger, som overgaves dem fra Værftets Side, og til ved Siden deraf at levere en Dampmaskine, som var i Stand til med en vis Hurtighed at ophale en Vægt af $3\frac{3}{4}$ Millioner Pund. Der er ikke i Kontrakten Tale om, hvad Beddingen skulde være i Stand til at bære, i den Henseende paahviler der altsaa ikke Kontrahenterne nogen Forpligtelse; det maa have været Værftets Sag at paase, at Beddingens Konstruktion var saaledes, at den svarede til det Formaal, der var betegnet, den Gang man begjærede Bevilling til at bygge Beddingen. Jeg antager ogsaa, at det virkelig har været Meningen at bygge en Bedding, paa hvilken Skibe af den nævnte Vægt kunne ophales. Beddingen blev da færdig, og man skred til at prøve den, men Prøven udførtes, efter hvad der foreligger Statsrevisionen, ikke paa den Maade, som var beordret fra Ministeriets Side. Ministeriet holdt sig strengt til, hvad der var forudsat, den Gang man begjærede Bevillingen til at bygge Beddingen. Ministeriets Ordre var i al Korthed: Ophal paa Beddingen et Skib af Vægt $3\frac{3}{4}$ Millioner Pund. Denne Ordre har Ministeriet gjentaget flere Gange, men den er ikke bleven taget til Følge af Værftet. Man har haade ved tidligere og senere Prøver ladet sig nøie med at ophale Skibe af mindre Vægt. Da man første Gang ophalede „Nolf Krake“, thi det vil maaste være i ærede Herrers Grindring, at „Nolf Krake“ har været to Gange ophalet, halede man Skibet helt op paa Beddingen, — sidste Gang endog